

SUMARI

p.2/3

L'ESGLÉSIA, SEMPRE
AL COSTAT DEL PAÍS

DES DEL PASSAT
CAP AL FUTUR

NOTA DELS BISBES
SOBRE EL MOMENT
ACTUAL

p.4/5

INDEPENDÈNCIA
I DOCTRINA SOCIAL
DE L'ESGLÉSIA

PREGUEM
PER CATALUNYA

LES PREGUNTES
SOBRE
L'ESTAT PROPI

p.6

CONSTRUÏM UN
NOU PAÍS

p.7

HI HA ALTERNATIVES A
L'ESTAT PROPI?

p.8

TESTIMONIS

ELS CRISTIANS, COMPROMESOS AMB EL FUTUR DE CATALUNYA I LA SEVA GENT

EL 27S PER LA INDEPENDÈNCIA AMB GENEROSITAT PEL FUTUR

“Un poble que oblida el seu passat, les seves arrels, no té futur. És un poble eixorc.”

Papa Francesc

“

Per a tot bon fill, estimar la pàtria és natural com estimar la mare. Per a tot bon cristià és obligatori com estimar el proïsme.”

Antoni Deig

Bisbe de Solsona

“

De tot cor demano a Déu que accepti el sacrifici d'aquest dia i d'aquesta nit, els més pesarosos, sens dubte, del meu captiveri, i vulgui permetre que siguin profitosos per a la independència de Catalunya, el meu suprem ideal d'aquest món.”

Manuel Carrasco i Formiguera

Advocat i polític

Des del passat cap al futur

La difusió del cristianisme al nostre país se situa en l'època de l'imperi Romà. En el context pagà, la fe cristiana aportà uns valors socials de primer ordre, fonamentats en la defensa de la dignitat de la persona. Aquests valors van ser decisius en la forja del nostre poble i de la seva cultura.

El text *Arrels cristianes de Catalunya* en fa memòria:

- La presència cristiana a la nostra terra es remunta als primers segles. Les *Actes* del bisbe Fructuós l'any 259 en són la primera dada documentada.

- En forjar-se la nacionalitat catalana, molts noms albiradors de l'Església ho són també del país naixent. La figura de l'abat Oliba, bisbe de Vic, abat de Ripoll i de Cuixà i fundador de Montserrat, encarna l'esperit de tota una època. [...] Aquesta presència continuarà sempre, prenent formes diverses segons l'evolució dels temps. [...] A partir de l'11 de setembre de 1714, nombrosos eclesiàstics sofreixen persecució per haver restat fidels a les institucions del país i a la llengua del poble. [...]

- I arribem a Jacint Verdaguer, geni de la llengua renaixent, a Josep Morgades, restaurador de Ripoll i defensor del cate-

cisme en català, a Torras i Bages, que aporta a la Renaixença una reflexió cristiana a partir dels pensadors més decisius de la nostra història en tot l'àmbit de la llengua catalana [...]

- Albert Bonet i la Federació de Joves Cristians de Catalunya, Ramon Batlle i l'escoltisme, Jaume Bofill i Mates i Manel Carrasco i Formiguera en la política.

- Esmentem tots aquests noms, a manera d'exemple, per tal de recordar la important aportació dels cristians a Catalunya, i per tal d'animar els nostres diocesans a mantenir aquesta aportació viva i a l'altura d'una tradició tan gloriosa.»

La interpel·lació porta a preguntar-nos: **ara, al 2015, què aportem els diocesans a aquesta tradició tan gloriosa? Som subjectes actius en el procés politicosocial que està vivint Catalunya o bé som individus passius i esperem que altres ho facin tot?**

CAL RECORDAR LA IMPORTANT APORTACIÓ DELS CRISTIANS A CATALUNYA

“

Una nació que no és independent o és infantil o és esclava; per tant, doncs, la independència no solament és un dret sinó que també és un deure.”

Lluís M. Xirinacs

Patriota, activista pacifista i filòsof

“

Crec que defensar la pròpia llengua, la pròpia cultura i, consegüentment, la pròpia nació i autoafirmar-les, amb tots els mitjans i amb voluntat de ser un estat sobirà, és una causa justa.”

P. Maur Esteva

Abat general del Cister

Nota dels bisbes de Catalunya sobre el moment actual (fragments)

En el moment que està vivint el nostre país, els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya exhortem els catòlics i tots aquells que vulguin escoltar-nos a examinar acuradament, a la llum de l'ensenyament social de l'Església, i a decidir amb responsabilitat com complir, si se'ns requereix, amb els nostres deures cívics i democràtics.

Defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per integrar la diversitat que la configura.

Els cristians del nostre país ens reconeixem i ens refermem en la tradició ininterrompuda de fidelitat a la llengua, a la cultura i a les institucions pròpies de Catalunya. En aquest moment històric, volem recordar la importància dels drets de totes les persones i dels pobles.

Tots els cristians tenim el deure d'aportar els continguts i els valors de l'Evangelí a les realitats temporals de la societat per tal que creixin la justícia, la fraternitat, la solidaritat, la gratuïtat. Desitgem que tots els catòlics segueixin participant positivament i activament en la vida pública. Exhortem a pregar per la pàtria.

Els pobles del món volen ser artífexs del seu propi destí. Volen avançar en pau cap a la justícia. No volen tuteles ni ingerències on el més fort subordina al més feble. Volen que la seva cultura, el seu idioma, els seus processos socials i tradicions religioses siguin respectats. Cap poder fàctic o constituït no té dret a privar els països pobres de l'exercici ple de la seva sobirania i, quan ho fan, veiem noves formes de colonialisme que afecten seriosament les possibilitats de pau i de justícia perquè «la pau es fonamenta no tan sols en el respecte dels drets de l'home, sinó també en els drets dels pobles, particularment el dret a la independència».

Franciscus

Papa Francesc

Independència i doctrina social de l'Església

LES NACIONS TENEN DRETS

● **El camp dels drets de l'home s'ha estès als drets dels pobles i de les nacions.** En efecte, «tot el que és cert per a l'home, també ho és per als pobles».

● El dret internacional «es fonamenta en el principi de l'igual respecte dels estats, del **dret a l'autodeterminació de cada poble** i de la lliure cooperació amb vista al superior bé comú de la humanitat».

● **La pau es fonamenta** no tan sols en el respecte dels drets de l'home, sinó **també en el respecte dels drets dels pobles, en particular el dret a la independència.**

● La nació té **«un dret fonamental a l'existència»,**
- a la «pròpia **llengua i cultura**, mitjançant les quals un poble expressa i promou la seva “sobirania” espiritual»;
- a modelar la pròpia vida segons les

tradicions pròpies, excloent-ne, naturalment, tota violació dels drets humans fonamentals i, en particular, l'opressió de les minories»;

- a **«construir el propi futur** proporcionant a les generacions més joves una educació apropiada».

Compendi de la doctrina social de l'Església, núm. 157

EL PATRIOTISME, VIRTUT CRISTIANA

● Les persones ho som plenament pel fet de trobar-nos inserides en un àmbit de cultura a través de la nostra llengua i història, i a través de la nostra actitud davant dels esdeveniments fonamentals de l'existència.

● L'amor a la pròpia pàtria o patriotisme és una manifestació amb fets de l'amor cristià i és també l'acompliment del quart manament, que inclou honorar els pares, els avantpassats, la pàtria.

LES PREGUNTES SOBRE L'ESTAT PROPI

1 Per què unes eleccions considerades “plebiscitàries”?

Perquè l'Estat espanyol ens ha impedit exercir el dret democràtic de consultar quina és la voluntat dels ciutadans de Catalunya respecte de si volen un estat propi o mantenir l'actual estatus autònom. Cal que es facin de manera que siguin el més semblant a un referèndum perquè internacionalment tinguin valor democràtic.

2 Què passa després de les eleccions si guanya l'opció de constituir un estat propi?

Res i molt. El Parlament comunica a l'Estat espanyol i a les institucions europees i internacionals que Catalunya es vol constituir en un nou estat i que

vol iniciar un procés de negociació per assolir-ho en un termini curt de temps.

3 Què passa si el Govern espanyol es nega a negociar?

Catalunya demanarà l'emparedament internacional amb la força democràtica dels vots rebuts. Espanya haurà de continuar complint els seus deures envers Catalunya.

4 Què són les estructures d'estat?

Tots els instruments que ens han de permetre gestionar tota la nostra sobirania, i garantir el benestar i la seguretat dels ciutadans: una hisenda, una seguretat social, un banc central, un cos diplomàtic.

5 Una Catalunya independent podrà atendre les despeses d'un estat propi?

Sense cap mena de dubte. Hi ha molts estudis que quantifiquen els costos de les estructures d'estat en uns 39.507 milions d'euros anuals (inclosa la defensa), que es pagarien amb els 45.317 milions d'euros d'ingressos addicionals que tindria cada any la Generalitat provinents principalment de les cotitzacions a la seguretat social i dels impostos que ara recapta l'Estat espanyol.

6 Estarien garantides les pensions amb un estat propi?

Per descomptat. Els recursos per pagar les pensions provenen de les cotitzacions que fan els treballadors en actiu. Els in-

Preguem per Catalunya

Estem vivint moments molt decisius per a la nostra nació. Els cristians sabem de la força espiritual que tenen l'acció de gràcies i la pregària. Una força que reverteix en la manera com actuem i ens comprometem en el món.

Per aquest motiu, com van fer els nostres avantpassats al llarg de totes les vicissituds històriques, convidem tots els creients a invocar Déu per donar gràcies pel procés que estem vivint, i demanar coratge i saviesa per afrontar, de forma cívica, pacífica, democràtica, coratjosa, generosa i perseverant, el repte d'assolir la independència del nostre país.

PREGUEM PERQUÈ ES FACIN REALITAT LES ASPIRACIONS DEL NOSTRE POBLE

“Oh, Verge Santíssima de Montserrat, Regina dels catalans! A Vós acudim en la tribulació que afligeix la nostra Pàtria perquè'ns alcanseu de Vostre Fill Jesucrist, Senyor i Redemptor nostre, que si és per a major glòria seva fassa a Catalunya independent. Oh, gloriós Sant Jordi, i sants i santes de la nostra terra! Ajudeu-nos en nostra súplica a fi efecte que, a no tardar gaire, aquesta Pàtria que Déu nos ha donat torni a ser com abans lliure i honrada ab la religiositat, constància i prudència de sos fills. Amén.”

Pregària dels orígens de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, 1899

“Perquè el nostre idealisme és pur i cristià, sense odís, ni rancúnies, ni perjudicis, en el moment que aquesta Pàtria nostra va camí d'una nova estructuració, no ens havem descuidat d'implorar la protecció del Cel, la gran Pàtria de tot el món, on per arribar-hi ens cal primer dignificar-nos en la terra en què Déu ens ha posat vivint un veritable patriotisme.”

Beat Pere Tarrés, 1932

gressos de la seguretat social a Catalunya sempre han estat superiors als de la resta de les comunitats autònomes. A Catalunya, hi ha més treballadors en actiu que a Espanya i els salaris –i, per tant, les cotitzacions– són més alts. En un estat propi que faciliti l'activitat econòmica, les pensions, lluny de perillar, podrien millorar.

7 Una Catalunya independent pot assumir el deute actual?

Catalunya té un dels deutes públics més baixos del món, aproximadament del 34 % del PIB. Segons com anés la negociació amb Espanya, s'hi hauria de sumar la part que ens pertocqués del deute espanyol, que en el cas pitjor situaria el deute del nou estat català en el 105 % del PIB, que és el que aproximadament

té ara Espanya, amb l'avantatge que alliberarem els 16.500 milions anuals de dèficit fiscal que ara patim. Si Espanya es nega a negociar, Catalunya no haurà d'assumir la part espanyola del deute. És a dir, en el pitjor dels casos, quedaríem millor que ara.

8 Haurà de sortir Catalunya de la Unió Europea i de l'euro?

A Europa, ningú no ens espera, però les institucions europees, els governs i els ciutadans dels països europeus tenen, en general, una experiència democràtica superior a la mitjana espanyola, són institucions pragmàtiques i defensen els seus interessos i els de les seves empreses. Catalunya és un actor econòmic important per a molts països europeus; a

més, seria un aportador net a les arques europees. El cas català no està previst als tractats europeus i caldrà trobar-hi una solució. Transitòriament, Catalunya té alternatives, com l'EFTA –a la qual pertanyen estats tan importants com Suïssa, Noruega i Islàndia–, que a la pràctica suposa tenir unes relacions econòmiques similars a les que proporciona la UE.

Per a més informació, recomanem llegir el Llibre blanc de la transició nacional de Catalunya, editat per la Generalitat, que recull els treballs del Consell Assessor per a la Transició Nacional.

CONSTRUÏM UN NOU PAÍS

Propostes inspirades en la doctrina social de l'Església:

REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA

- Podrem redactar una nova constitució, que ens permeti canviar tot allò que hem detectat que no funciona prou bé.
- Hem de recuperar els valors de la democràcia i del servei públic. El govern i els servidors públics han de treballar en nom, per compte i a favor dels ciutadans.
- Construïm un país on siguem informats, escoltats, i puguem ser subjectes actius i creatius en tots els àmbits de la societat. Així es preservaran els valors democràtics.

ESTAT DEL BENESTAR

- L'estat no ha de ser un fi en si mateix, sinó un instrument al servei de la nació catalana i del seu poble.
- Que es fonamenti en els principis de subsidiarietat i de participació.
 - Que complementi l'activitat social per garantir la cobertura a tots els seus ciutadans.
 - Que treballi per afavorir la inserció social, cultural i laboral, més que per atorgar subsidis.

JUSTÍCIA SOCIAL

- Volem tenir eines per evitar tantes situacions que clamen al cel.
- La justícia té com a base el valor de la persona, la seva dignitat i els seus drets. El que és «just» no ho determina originàriament la llei, sinó la identitat profunda de l'ésser humà.
- La justícia ha de conviure amb la solidaritat, com a via privilegiada per a la pau.
- Volem ser actius per buscar solucions a les dimensions estructurals dels aspectes socials, polítics i econòmics, tenint en compte el valor de la solidaritat i la pràctica de les virtuts, que afavoreixen la convivència i que ens ensenyen a construir units, donant i rebent, una societat nova i un món millor.

LLIBERTAT RELIGIOSA

- Un estat neutral en l'esfera religiosa o de l'espiritualitat, és a dir, ni confessional ni laïcista, sinó aconfessional.
- Un estat que garanteixi una laïcitat positiva, valorant i cooperant amb les confessions religioses i amb tradicions espirituals, d'acord amb el grau d'enculturació a la nostra societat de cadascuna d'elles.

UNA ECONOMIA AMB ROSTRE HUMÀ

- L'economia no ha de descuidar els valors autèntics que permetin el desenvolupament concret de la persona i de la societat.
- La persona ha de ser la mesura de la dignitat del treball. El treball humà té un valor ètic intrínsec, ja que qui el realitza és una persona.
- Una societat on el treball tingui valor social. Avui més que mai, treballar és treballar amb els altres i treballar per als altres: és fer alguna cosa per a algú. Una economia on ens puguem sentir "copropietaris" del gran banc de treball, al qual ens comprometem junt amb els altres.
- Cal trobar formes de cooperació capaces d'incentivar l'accés al mercat internacional dels països marcats per la pobresa i el subdesenvolupament, des del respecte de les legítimes diversitats.

HI HA ALTERNATIVES A L'ESTAT PROPI?

SEGUIR A ESPANYA

<p>Suportar els atacs sistemàtics a la nostra llengua, cultura i autogovern.</p>	<p>Patir el dèficit democràtic de l'Estat espanyol i la manca d'independència de les seves institucions.</p>	<p>Afavorir la imatge d'una Catalunya insolidària, quan som els 3rs a aportar i els 10ns a rebre.</p>
<p>No poder disposar dels recursos econòmics que generem: 15.000 milions d'euros (el 8 % PIB) no retornen.</p>	<p>Recentralitzar constantment les nostres competències bàsiques i incomplir l'Estatut.</p>	<p>No poder legislar: horaris comercials, taxes bancàries, pobresa energètica.</p>
<p>Disposar de recursos per a la sanitat i per a la dependència molt per sota dels que reben altres comunitats.</p>	<p>Utilitzar el Tribunal Constitucional per bloquejar la nostra autonomia.</p>	<p>No poder millorar la vida de la nostra gent. A l'Estat espanyol, li calen els recursos de Catalunya per subvencionar la seva economia ineficient.</p>
<p>Tenir un 40 % de reducció en els recursos de l'Estat per a la cultura i 98 % en els d'ensenyament.</p>	<p>Viure el rebuig al reconeixement de Catalunya com a nació i al dret de decidir el seu futur.</p>	<p>Pertànyer a un dels estats més endeutats del món.</p>
<p>Patir el bloqueig de les infraestructures bàsiques, de rodalies i del corredor mediterrani</p>	<p>Patir el menyspreu sistemàtic i la vulneració dels nostres drets.</p>	<p>Utilitzar els mitjans de comunicació per difondre mentides sobre Catalunya i insultar-nos recurrentment.</p>

* Font: Informe "Crònica d'una ofensiva premeditada", elaborat per la Generalitat de Catalunya el 2015

DISPOSAR D'UN ESTAT PROPI

<p>Disposar de totes les eines que li calen a una societat per avançar econòmicament i socialment, i garantir el futur als seus ciutadans.</p>	<p>Reformar l'Administració pública per fer-la més eficient i moderna.</p>	<p>Desenvolupar sense traves tots els potencials que tenim: culturals, tecnològics, de recerca, industrials, socials, comercials i polítics.</p>
<p>Disposar dels recursos que generem per millorar les polítiques socials, les pensions i el creixement econòmic.</p>	<p>Incrementar el nivell de vida de tots els ciutadans i fer un repartiment just de la riquesa nacional.</p>	<p>Construir les infraestructures que ens calen per disposar d'una economia moderna i eficient.</p>
<p>Disposar de les eines per promoure i garantir la pervivència de la nostra llengua i cultura.</p>	<p>Ser un estat europeu amb un nivell de benestar i de riquesa similar a Dinamarca o Àustria, entre d'altres.</p>	<p>Disposar d'una Conferència Episcopal Catalana que recuperi el perfil propi de la nostra Església.</p>
<p>Legislar d'acord amb les necessitats de la nostra gent i progressar en qualitat democràtica, justícia social i funcionament democràtic de les institucions.</p>	<p>Ser referents europeus en educació, sanitat, recerca i esport.</p>	<p>Disposar de recursos per fer polítiques a favor de les persones i de les famílies, perquè ningú no es quedi enrere.</p>
<p>Relacionar-nos directament amb la Unió Europea i amb altres institucions mundials. Participar de ple dret en els òrgans de govern mundial. Situar-nos en el món.</p>	<p>Potenciar la indústria pròpia i diversificar l'economia.</p>	<p>Disposar de plena capacitat legislativa, per ajudar els nous catalans en la seva plena integració, entre d'altres mesures.</p>

*Font: Informe del CCN "La independència és l'única opció per a Catalunya"

Testimonis

Foto: Toni Anguera

Pilarín Bayés

Il·lustradora

Des del punt de vista de les conviccions religioses, és veritat que la independència em feia rumiar en dos aspectes: no ofendre a ningú i pensar en la solidaritat que cal tenir amb els qui tenen una mica menys. Per això, sempre m'agrada pensar que volem ser independents de l'Estat espanyol perquè és un estat injust en molts aspectes. Les persones d'aquest estat, d'una en una, voldria poder-les respectar molt, encara que moltes d'elles no pensin com jo.

La solidaritat cal que sigui universal; per tant, no s'exclouria mai a ningú, i menys als més pròxims.

El dret a ser un mateix i a administrar-se per un mateix em sembla una aspiració molt legítima, que no va en contra de ningú.

Antoni Bassas

Periodista

L'Evangeli és el missatge de la fraternitat universal, aquell que converteix dones i homes en germans. Potser alguns cristians es preguntaran, de bona fe, si la independència equival a posar una barrera entre germans, alguns ben pròxims per la llengua, el veïnatge o fins i tot, la família. De fet, l'Església espanyola ha arribat a qualificar la unitat política de "bé moral".

En primer lloc, que no vulguin confondre als cristians de Catalunya aquells que no han tingut escrúpols a convertir els mitjans de comunicació de l'Església catòlica en propagandistes de la discòrdia, aquells que més han fet per posar barreres a la convivència.

I, en segon lloc, crec de tot cor que els cristians de Catalunya poden viure amb plena joia el procés polític en curs. Primer, perquè estan exercint un dret de tots els pobles, que és el de buscar la llibertat i la felicitat per a ells, els seus fills i els seus néts. I, segon, perquè poden sentir l'alegria que siguin les urnes i no la força (com per desgràcia ha patit Catalunya tantes vegades) l'instrument que fem servir per decidir el futur col·lectiu del país. D'aquesta deliberació pacífica sobre el futur de Catalunya, que ens ha de fer sentir plens de responsabilitat i esperança, ningú no n'està exclòs. Tampoc els cristians.